

Jana Šušlíková

Až hudba dozní...

Dáváš mi lítost ze soucitu,
nestojím o pár smutných vět.
Pohledy skryty v stěnách bytu
– teď v tichu ke mně bolí zpět.

A nezní víc než na zem slzy,
je brzy na čas loučení.
Život jak parket k tančení
– vzpomínkou letní lásky... mrzí.

Již nejsou kroky v rytmu tance
a hudba schází do ticha
...jak prostá lidskost – světu.

Již vkládá básník každé stránce
– tam někde v řádcích utichá
...jak potlesk v kabaretu.

